

Salvador nostre, que donàreu la vida pels germans,
— feu que ens estimem mútuament amb un amor semblant al vostre.

Vós, que quan obríreu els braços a la creu atraguéreu tothom cap a vós,
— reuniu en el vostre Regne tots els fills dispersos pel món.

○ **Parenostre**

○ **Oració**

Preguem.

Jesús, Senyor nostre, germà nostre.

Vós, aquest vespre, abans de començar el camí de la creu, ens heu deixat aquest sagrament del vostre amor,
perquè sigui amb nosaltres per sempre,
perquè ens ompli de la vostra gràcia i la vostra força,
perquè ens transformi i ens ensenyi a viure tal com vós heu viscut.
Ompliu-nos, Senyor Jesús, germà nostre Jesús, de la vida que només vós podeu donar.

Ompliu d'aquesta vida el món sencer, i sobretot ompliu-ne aquells que viuen en el dolor, en la pobresa, en la discriminació, en la soledat, en la injustícia.

Jesús, Senyor nostre, germà nostre, conduïu-nos, a nosaltres i a tots els homes i dones del món, a la vida eterna del vostre Regne.

Vós que viviu i regneu pels segles dels segles.

Amén.

○ **Benedicció**

○ **Comiat, en silenci**

**Parròquia de Sant Feliu de Torelló,
28 de març de 2013**

QUE BRILLI LA LLUM PASQUAL

Dijous Sant
Hora Santa

Parròquies de Torelló

○ Introducció

No fa gaire estona érem reunits al voltant de l'altar com els apòstols aquella nit al Cenacle. Allà –ho sentíem a les lectures– Jesús els renta els peus; els vol explicar així el significat de fons de la seva vida, l'únic significat: l'entrega total per amor, fins al final, passi el que passi, donant-ho tot! Només així la vida és nova. Només donant-la sempre per amor. Tota la seva vida ha estat Eucaristia, acció de gràcies, donació. Però ara els parteix el pa i els reparteix el vi, el seu Cos i la seva Sang: perquè la mort que s'acosta serà font de vida, i Jesús restarà present enmig dels seus per sempre. És l'acte suprem d'amor, de donació total que s'estén al llarg de tota la història «fins que torni».

Nosaltres aquí en aquesta estona de pregària davant de l'Eucaristia, volem tenir ben present aquest moment del comiat de Jesús. Ens volem sentir ben a prop de l'angoixa humana de Jesús perquè camina cap a la creu. I volem agrair-li profundament la donació total que fa de la vida fins al punt de fer-se presència ben real en l'Eucaristia. Sabem que la vida del seguidor de Jesús –de qualsevol de nosaltres– també s'ha de fer Eucaristia per amor, com ho ha fet Ell. Contemplant-lo a Ell sentirem revifar aquesta vida nova que ens va donar en el nostre Baptisme. I desitjarem ser-hi ben fidels.

Sentirem uns fragments d'allò que passa aquesta nit i demà al matí seguint el text de la passió, per acompanyar Jesús en el seu camí de creu. Ens hi ajudaran unes breus meditacions del cardenal Carlo Maria Martini. Els salms i els silencis ens faran pregar des del fons del nostre cor.

○ Cant d'Entrada

**El vespre abans que a mort fos lliurat,
sabent Jesús el temps arribat,
ell, com ningú mai no hagi estimat,
ens consagrà la seva amistat.**

derroca els poderosos del soli
i exalça els humils.

Omple de béns els pobres,
i els rics se'n tornen sense res.

Ha protegit Israel el seu servent,
com ho havia promès als nostres pares;
s'ha recordat del seu amor a Abraham
i a la seva descendència per sempre.

Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant,
com era en el principi ara i sempre
i pels segles dels segles. Amén.

○ Pregària dels fidels

Adorem el nostre Redemptor, que per nosaltres volgué morir i ser sepultat, per ressuscitar d'entre els morts, i diguem-li:
Senyor, tingueu pietat de nosaltres.

Senyor i Mestre nostre, vós que per nosaltres us féreu obedient fins a la mort i una mort de creu,
— ensenyeu-nos a sotmetre'ns sempre a la voluntat del Pare.

Vós, que sou la nostra vida i volguéreu morir a la creu per destruir la mort i tot el seu poder,
— concediu-nos de morir amb vós al pecat i de ressuscitar a una vida nova.

Rei nostre, que fóreu, com un cuc, el menyspreu del poble,
— ensenyeu-nos a seguir la vostra humilitat salvadora.

Fins l'amic millor, en qui jo confiava,
el qui compartia el meu pa, m'ha traït el primer.
Però tu, Senyor, compadeix-te de mi,
restableix-me i podré fer justícia.

En això he conegut que m'estimes:
que el meu enemic no pot cantar victòria.
I a mi m'has sostingut perquè sóc innocent,
em mantens per sempre al teu davant.

Beneït sigui el Senyor, Déu d'Israel,
des de sempre i per sempre!
Amén, amén!

Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant,
com era en el principi ara i sempre
i pels segles dels segles. Amén.

○ Càntic evangèlic

La meva ànima magnifica el Senyor,
el meu esperit celebra Déu que em salva,
perquè ha mirat la petitesa de la seva serventa.

Des d'ara totes les generacions em diran benaurada,
perquè el Totpoderós obra en mi meravelles.

El seu nom sant,
i l'amor que té als qui creuen en ell
s'estén de generació en generació.

Les obres del seu braç són potents:
dispersa els homes de cor altiu,

Va prendre el pa i el va repartir:
és el meu Cos a tots ens va dir;
després passà la copa amb el vi:
la meva Sang, qui en beu viurà
en mi.

○ Oració (junts)

Senyor Jesús, som aquest vespre davant vostre, perquè volem
compartir el vostre camí.

Vós heu fet de la vostra vida sencera una obra d'amor constant;
vós heu fet créixer al vostre voltant totes les llavors de la fe i de
l'esperança;
vós ens heu mostrat l'única manera de viure que és veritablement
humana;
vós ens heu ensenyat la confiança més plena en Déu, el Pare.

Senyor Jesús, toqueu aquesta nit el nostre cor, doneu-nos la vostra
gràcia, salveu-nos, ompliu-nos de la vida que només vós podeu
donar.

Us ho demanem amb tot l'agraïment de què som capaços, perquè vós
ens ho heu donat tot, i sense vós no podríem fer res. Amén.

○ Lectura de l'Evangeli segons sant Marc

Mc 14,32-38

Van arribar en un terreny anomenat Getsemaní, i Jesús digué als
deixebles: –Seieu aquí mentre jo prego. Va prendre amb ell Pere,
Jaume i Joan, i començà a sentir esglai i abatiment, i els digué:
–Sento a l'ànima una tristesa de mort. Quedeu-vos aquí i vetlleu.
S'avançà un tros enllà, es deixà caure a terra i pregava que, si era
possible, s'allunyés d'ell aquella hora. Deia: –Abba, Pare, tot t'és
possible; aparta de mi aquesta copa. Però que no es faci el que jo
vull, sinó el que tu vols.

Després va cap a ells i els troba dormint. Diu a Pere: –Simó, dorms?
¿No has estat capaç de vetllar una hora? Vetlleu i pregueu, per no caure en la temptació. L'esperit de l'home és prompte, però la seva carn és feble.

○ **Meditació**

Jesús, nosaltres volem seguir-te en el camí de la creu. Volem entrar amb tu en l'hort de les Oliveres, en l'hort anomenat Getsemaní, per unir la nostra pregària a la teva.

Però, talment com per als deixebles, ens costa tant! En el seu cas va ser el cansament del dia anterior, el profund silenci de la nit amb els foscos presagis que l'acompanyaven. Nosaltres, sobretot quan volem vetllar una estona més amb tu, ens sentim oprimits pels fantasmes que es belluguen en els nostres cors i que fan que la pregària ens sigui pesada.

Sentim un gran desig de fugir, de donar-nos per vençuts i d'abandonar-nos a distraccions que ens treguin d'aquest malson. No aconseguim compartir la teva por i la teva angoixa i, sobretot, no aconseguim sintonitzar amb la teva pregària. Les teves paraules sobre la temptació, també són rebudes per part nostra amb l'esperit obtús i incapaç de comprendre. La son torna els nostres membres pesats i tanca el nostre cor.

Mentrestant, Jesús se submergeix amb tot el seu ésser en la gran pregària decisiva: «Abba, Pare, tot t'és possible; aparta de mi aquesta copa. Però que no es faci el que jo vull, sinó el que tu vols» (Mc 14,36).

Jesús, tu vas voler experimentar fins al final l'abominació per la voluntat del Pare, contrària als teus desitjos. També nosaltres sentim ara aquesta abominació. Tu has acceptat restar sota el pes d'una tristor mortal. És comprensible d'arribar a aquest punt en certs moments de la nostra vida. Fes que no ens esverem d'aquesta resistència que neix en el nostre interior. Fes que no ens rendim ni

Preguem.

Oh Déu, que en l'apòstol Pere ens has mostrat com fins i tot els més fidels al teu Fill poden desviar-se i renegar de tu per por, ajuda'ns a ser humils en la nostra professió de fe, sabent que només confiant en la força del teu Esperit podem ser-li testimonis, sobretot en les situacions de por i de dificultat.

T'ho demanem per Jesucrist, Senyor nostre.

○ **Temps de silenci**

○ **Salm 41 (40)**

Feliç el qui s'interessa pel desvalgut!
En temps difícils, el Senyor el salvarà;
el Senyor li guardarà la vida,
el farà feliç a la terra;
no el deixarà a mercè dels enemics.

El Senyor el sostindrà en el llit de dolor,
se n'ocuparà durant la seva malaltia.
Jo clamo: «Senyor, compadeix-te de mi.
He pecat contra tu, guareix-me!»

Els meus enemics em maleeixen:

«Que es mori i que s'esborri el seu nom!»
Si algun d'ells ve a veure'm, fingeix,
recull males notícies
i quan surt a fora les escampa.

Els qui m'odien murmuren entre ells,
fan contra mi presagis dolents:
«El seu mal no té remei;
ja és al llit i no se n'alçará.»

–Tu també hi anaves, amb el Natzarè, amb Jesús. Però ell ho negà:
–No sé ni entenc de què parles. Llavors va sortir fora, al vestibul,
i un gall va cantar. La criada el va veure i començà a dir una altra
vegada als qui eren allí: –Aquest és un d’ells. Pere tornà a
negar-ho. Poc després els qui eren allí li tornaren a dir: –És veritat
que ets un d’ells: si fins i tot ets galileu! Però ell es posà a maleir i
a jurar dient: –Jo no conec aquest home de qui parleu! A l’instant
va cantar el gall per segona vegada. Pere es va recordar d’allò que
Jesús li havia dit: «Abans del segon cant del gall, m’hauràs negat
tres vegades.» I va esclatar en plors.

○ Meditació

És precisament ara, com en el cas de Judes, oh Jesús, que prenen sentit
aquestes paraules del salm de desil·lusió pel deixeble que haves
apreciat tant!: «Fins l’amic millor, en qui jo confiava, el qui
compartia el meu pa, m’ha traït el primer.» Ara ell té por, una por
que s’apodera del seu cos i que li fa tremolar tots els seus
membres. La primera debilitat comporta amargor i desil·lusió en
si mateixa; la segona comporta una profunda confusió interior; la
tercera porta a una munió de sentiments.

Jesús, Senyor, també a nosaltres ens costa de reconèixer públicament la
teva reialesa. A vegades no ens declarem obertament cristians
senzillament perquè tenim por.

Però el fet que Pere –que havia rebut tantes mostres d’amor per part de
Jesús i que semblava un home valent i decidit», fos víctima de la
por, també ens reconforta en la nostra debilitat. Pere havia dit poc
abans: «Ni que tots fallin, jo no» (Mc 14,29), i havia afegit de forma
insistent: «Ni que em calgui morir amb tu, no et negaré» (Mc
14,31). Ara, de cop, se sent confós i s’esgarria.

Senyor Jesús, envia’ns també a nosaltres quelcom semblant al cant del
gall, que ens faci reflexionar, per tal que, malgrat que hàgim traït
al Senyor, puguem plorar els nostres pecats i obtenir perdó.

ensem que en aquesta situació és necessari rendir-se. Cal
estrènyer les dents i, sobretot, confiar en la potència de l’esperit
que actua en nosaltres. Sempre en podem sortir victoriosos, amb
la força d’Aquell que ens ha salvat.

Preguem.

*Oh Déu, que en el teu Fill fràgil i temptat ens has mostrat el camí de la
salvació,*

*ajuda’ns a acceptar les nostres resistències davant les proves i les dificultats
sabent que la força de la perseverança és un do del teu Esperit.*

T’ho demanem per Jesucrist, Senyor nostre.

○ Temps de silenci

○ Salm 91 (90)

Tu que vius a recer de l’Altíssim
i fas nit a l’ombra del Totpoderós,
digues al Senyor: «Ets la muralla on m’emparo,
el meu Déu, en qui confio.»

Ell et guardarà del parany del caçador
i del flagell de la pesta;
t’abrigarà amb les seves plomes,
trobaràs refugi sota les seves ales:
ell, que és fidel, et serà escut i cuirassa.

No et farà por la basarda de la nit,
ni la fletxa que vola de dia,
ni la pesta que s’esmuny en la fosca
o l’epidèmia que a migdia fa estralls.

Ni que en caiguin vora teu un miler
o deu mil al teu costat,

a tu res no et tocarà.
Només obrir els ulls,
veuràs la paga que reben els injustos.

Quan deies: «M'emparo en el Senyor»,
feies de l'Altíssim el teu refugi.
No et passarà res de mal
ni s'acostarà a casa teva cap desgràcia,
perquè donarà ordre als seus àngels
de guardar-te en tots els camins.

Et duran a les palmes de les mans
perquè els teus peus no ensopeguin amb les pedres;
trepitjaràs lleopards i escurçons,
passaràs sobre lleons i sobre dracs.

«Ja que s'empara en mi, jo el salvaré,
el protegiré perquè coneix el meu nom.
Sempre que m'invoqui, l'escollaré,
estaré vora d'ell en els perills,
el salvaré i l'ompliré de glòria;
saciaré el seu desig de llarga vida,
li mostraré la meva salvació.»

Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant,
com era en el principi ara i sempre
i pels segles dels segles. Amén.

o **Cant**

Déu té nom: Ell és sempre amb el seu poble,
solidari dels pobres i oprimits,
consciència i clam en els profetes
fent memòria contra tants oblits.

Els homes traïdors i sanguinaris
no arribaran a la meitat de la vida.
Però jo confio en tu.

Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant,
com era en el principi ara i sempre
i pels segles dels segles. Amén.

o **Cant**

Jesucrist ens ha estimat com ningú mai no ha estimat.
Pels camins d'aquesta nit ens va guiant com un estel.
Quan partim el Pa sagrat, ens fa do del seu amor:
És el Pa de l'Amistat, el Pa de Déu.

Cos sagrat! "Menja i seràs fort".
Calze sant! "Beu la meva sang.
Que jo sóc la Vida, i jo sóc l'Amor".
Oh Senyor, reuneix els homes en l'Amor.

Jesucrist ens ha estimat, com ningú mai no ha estimat.
Per a la gent de Natzaret, era el fuster i era l'amic.
Amb les mans ha treballat, com fas tu i com faig jo.
Sap el que és, amb la suor, guanyar-se el pa.

Jesucrist ens ha estimat, com ningú mai no ha estimat.
Ara crida tots els pobles al festí de l'amistat.
Si confesses que és Senyor, et fa membre del seu Cos.
Ni la mort no ens podrà prendre el seu amor!

o **Lectura de l'Evangeli segons sant Marc**

Mc 14,66-72

Mentrestant, Pere era a baix, al pati. Arriba una de les criades del gran sacerdot i, en veure'l allà escalfant-se, se'l queda mirant i li diu:

Que els arribi la mort de sorpresa,
que baixin vius al país dels morts!
Hi ha tanta maldat dintre d'ells!

Però jo invoco Déu,
i ell, el Senyor, em salvarà.
Al vespre, al matí, al migdia,
li confio el meu dolor.

Ell ha escoltat el meu clam.
Ha guardat en pau la meua vida
enfrent dels qui em combatien,
perquè molts lluitaven contra mi.

Que Déu m'escolti i els humiliï,
ell que regna des de sempre!
Són homes que no volen esmenar-se
ni tenen temor de Déu.

Trenquen els tractes de pau,
violen els pactes.
El seu parlar és melós,
però el seu cor és agressiu;
les seves paraules llisquen com l'oli,
però són punyals desembeinats.

Deixa en mans del Senyor el teu destí:
ell et mantindrà.
No permetrà mai de la vida
que el just sucumbeixi.

Tu, Déu meu, els faràs baixar
a la fossa de la mort.

Quaranta anys pel desert, l'Egipte enrera,
fent camí, l'horitzó verge al davant:
llibertat, que és tot festa en l'assemblea,
terra nova, que el poble va creant.

Som temptats de tornar al vell esclavatge:
els vells ídols són dolços d'enyorar...
Car seguir l'Esperit, vol dir tothora
inventar de bell nou, recomençar.

Però el nou pa, el pasta un poble que treballa,
la suor raja alegre si és per tots;
llet i mel regalimarà la terra,
oliveres i palmes treuran brots.

I Jesús ens dirà: "convé que sigui",
i obrirà al cel les branques de la creu,
i els clavells duran sang del seu Calvari
i la vida de tots tindrà aquest preu.

○ **Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu** Mt 26,47-50

Encara Jesús parlava quan va arribar Judes, un dels Dotze.
L'acompanyava molta gent, armada amb espases i garrots, que
venia de part dels grans sacerdots i dels notables del poble. El qui
el traïa els havia donat aquest senyal: –És el qui jo besaré:
deteniu-lo. Tot seguit es va acostar a Jesús i li digué: –Salve, rabí!
I el besà. Jesús li digué: –Company, estigues pel que has de fer.
Llavors s'abraonaren sobre Jesús i el detingueren.

○ **Meditació**

Senyor Jesús, en el salm que diu: «Però ets tu, el meu company, el meu
amic i confident. Una dolça intimitat ens unia, ens trobàvem

plegats a la casa de Déu», nosaltres podem comprendre part del teu sofriment. Experimentem la traïció d'un amic. Quin moment més terrible per a tu! Aquell que tu havies escollit, al qui havies conreat amb amor es presenta ara com a guia d'aquells que volen arrestar-te i fa servir amb tu un gest que té un significat de profunda amistat.

La conseqüència és que t'han ben «enxampat». Acaba, d'aquesta manera, la teva vida de persona lliure. Ara seràs conduït per altres i et portaran on tu no vols.

Això d'estar en les mans d'altres no és sinó l'inici d'una manipulació del teu cos que et portarà a l'eliminació d'aquest món.

Et demanem, oh Senyor, de ser fidels a l'amistat i de no esverar-nos davant la infidelitat dels altres. Permet que participem de la teva disponibilitat, amb la qual acceptes aquest terrible fracàs de la teva obra formativa i et deixes prendre per mans que t'odien.

Preguem.

Oh Déu, que en el teu Fill, t'has deixat agafar per aquells que et traïen, fes que també nosaltres sapiguem acceptar les situacions de fracàs i de manipulació sabent que estem associats a la seva missió redemptora.

T'ho demanem per Jesucrist, Senyor nostre.

○ Temps de silenci

○ Salm 55 (54)

Escolta el meu prec, Déu meu;
quan et suplico, no t'amaguis!
Escolta atentament i respon-me!

Vaig perdut, portant arreu el meu dolor,
empès pels crits dels enemics
i la fúria dels malvats.
Aboquen damunt meu malediccions,

m'odien amb tota la ràbia.

Dintre meu sento el cor adolorit,
s'apodera de mi un pànic de mort,
m'agafa por i tremolo,
m'envaeix l'esgarripança.

I dic: «Oh si tingués les ales del colom!
D'una volada aniria a aixoplugar-me.
Fugiria errant, ben lluny,
i m'estaria al desert.

De pressa buscaria un recer
contra ventades i huracans.»
Enreda les seves llengües, Senyor,
posa-hi desavinença!

Perquè veig a la ciutat violències i discòrdies,
que ronden la muralla de nit i de dia.
Dintre d'ella hi ha tirania i males arts,
és plena d'intrigues;
en els seus mercats abunden
l'engany i l'avarícia.

No és un enemic el qui m'insulta:
això ho podria suportar.
No em persegueix un que m'odia:
d'aquest, podria amagar-me'n.

Però ets tu, el meu company,
el meu amic i confident.
Una dolça intimitat ens unia,
ens trobàvem plegats a la casa de Déu.